

overførte paa hans Person. Og dertil er der maaske ogsaa en særlig Grund. Den Mand, som indtil for kort Tid siden beklædte Stillingen som Justitsminister, og som nu er afsløret som Storforbryder, hører maaske nærmest hjemme i de saakaldte moralløses Rækker. Jeg vil ikke just sige, at han var uansvarlig, men der maa i hans Karakter have været noget ganske sælsomt, noget, der netop betingede, at han kunde øve disse Forbrydelser mod sit Parti, mod det danske Folk, mod sin nærmeste Kreds. Thi de Forbrydelser, denne Mand har gjort sig skyldig i, ere jo ikke udtømte ved, hvad der er svindlet bort, ved alle de Uvederhæftigheder, han i Aarenes Løb har produceret, men hans Forbrydelse bliver ikke mindre derved, at han til Trods for, at han vidste med sig selv, at han var en Forbryder, valgte at overtage Stillingen som Justitsminister og skønt Forbryder valgte at stifte Familie og derved føre den Ulykke, der ramte ham, ind over videre Kredse og over Personer, som vare fuldstændig sagesløse i det Liv, han havde ført. Hvis nogen havde fortjent Prygl, havde fortjent den Pryglelov, vi fik, eksekveret paa sig, saa var det Alberti. Vi ønske ikke, at denne Pryglestraf skal overgaa ham, men saa haaber jeg ogsaa, vi maa kunne enes om at udslette af den danske Lovgivning det af vore Lovgivningsresultater, som i stærkest Grad bærer Præget af Albertis Uaand, af denne hensynsløse Stræber og Politiker, skønt han var jo aldeles ikke Politiker i den Forstand, hvori man almindelig tager Ordet.

For vor Skyld skal man ikke tilføje den haarde Straf, for vor Skyld kan man meget vel tilstaa denne Mand Lempelser under Arrestopholdet. Blot vil jeg betone i Lighed med det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg), at det er mit Haab, at man for Fremtiden i dette Land kan blive fri for den Haardhed, for ikke at bruge stærkere Ord, hvormed man ofte er faret frem mod Fattigmand og Fattigkvinde. Jeg mindede i Eftermiddags om den Pastor Davidsen'ske Sag. En hæderlig Arbejdsmand, som Sædelighedsforbryderen ved sin Anmeldelse til Politiet fik anholdt, nægtede Dommeren at tale med sin Hustru al den Tid, han sad i Arresten. Han holdt Forhør over hende og spurgte hende Gang efter Gang, om hun ikke havde modtaget noget af den Gaardejer Poul Emil Hansen, der havde rejst Anklagen. Dommeren havde nemlig den Opfattelse, at hun og Manden vare

blevne bestukne af Gaardejeren. Paa Grundlag af denne Opfattelse nægtede Dommeren Arbejdsmanden Lov til at tale med sin Hustru og nægtede hende at give sin Mand nogen Ekstraforplejning. Jeg haaber, at noget saadant ikke skal finde Sted tiere, men at vi maa komme dertil, at de, som sidde i Arresten, hvad enten det er en forhenværende Justitsminister — der vil nu ikke blive flere end den ene Justitsminister, der gør sig skyldig i det, der her er sket —, eller det er en Arbejdsmand, maa blive behandlet saaledes fra Domsmagts Side, at der ikke kan føres den alvorlige Klage, der har været ført til Dato.

Under Pryglelovsdebatten i 1905 vendte det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) sig mod Højre, som jo i Virkeligheden havde ført Alberti ind i dansk Politik. Maa jeg her gøre opmærksom paa — det er en Oplysning, der ikke har været fremme —, at Højre støttede ikke alene Alberti ved Valget, men ogsaa ved Oprettelse af hans Blad „Dannebrog“. Den konservative Klub her i København tilraadede ivrigt sine Meningsfæller at abonnere paa „Dannebrog“, og, hvis jeg ikke husker fejl, var den Højremand, der repræsenterer den ene Odensekreds, en af de ivrigste til at gaa i Spidsen for denne Anbefaling. Min ærede Kollega sagde ved den nævnte Lejlighed om Alberti, at han er i Virkeligheden ingen konservativ Mand, han er meget af en Omvæltter. Naar han faar Lyst til at pille ved noget af det bestaaende, saa piller han ved det og kaster det hele over Ende. Og det har jo vist sig, at min ærede Kollega havde Ret. Alberti har ikke nøjedes med at pille, han har kastet det hele over Ende. Men man vilde ikke lytte til det, man vilde overhovedet ikke beskæftige sig med eller tro paa den Tale. Det ærede Medlem fra Vordingborg (Carl Hansen), der var mod Pryglene, sagde: efter den Tale, det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds i Dag har holdt, siger jeg: Stemmer ikke. Det er beklageligt, at en Del af den danske Bondestands Repræsentanter har udvist den Lettroenhed, for ikke at sige Letsindighed, som her er lagt for Dagen. Jeg føres til at drage en Sammenligning med det, der skete for godt 1 Aar siden, og det, der sker nu. 300 sjællandske Bønder holdt et Festmaaltid for Mortensen paa Flakkebjerg, for den Mand — jeg skal ikke komme ind paa Enkeltheder —, om hvem det gennem-